

Als herinnering aan

GERARDUS JOHANNES REERINK

echtgenoot van
Wilhelmina Maria Materna Lenferink.

Geboren 5 november 1911
en van ons heengegaan 23 november 1987.

Wat Ik je gaf, toen je het nog niet besepte, was een deel van Mijzelf.

Ik heb het je niet gegeven met de belofte dat je het mag houden.

Eerder heb Ik het je toevertrouwd in de hoop dat je het zult leren koesteren en delen met anderen.

Dat je ermee zult leren zaaien en oogsten, vrijken en iets moois van zult maken.

Dat je ervan zult leren houden en leren zien dat je geloof en je vertrouwen je zal leren aksepteren dat er een dag zal komen dat Ik het terugverlang.

Laat daarom iedere nacht die valt een afscheid zijn en iedere ochtend een welkom.

Zodat Ik nooit onverwacht zal binnenstappen en jouw leven tot het Mijne zal maken, maar dat je altijd bereid bent het aan Mij terug te geven met een gevoel van voldoening en rust en met de zekerheid dat het zin heeft gehad.

Als je zó één bent geworden met wat Ik je ooit heb toevertrouwd, zo ook zul je één zijn met Mij als Ik het terugverlang.

Tot dan.

Hij was een man, eenvoudig en oprecht. Volgens eer en geweten probeerde hij recht te doen aan anderen. Verliep iets niet zoals het volgens hem hoorde, dan hield hij het voor zichzelf, hij wilde niet kwetsen.

Hij hield van gezelligheid, een kaartje leggen of één van zijn vele verhalen vertellen. We kennen hem als iemand die vooral vrolijk en optimistisch was.

Zo zal hij in onze herinnering blijven, als iemand die veel voor ons betekend heeft.

Dag Geert, dag pa, dag opa, we zullen je niet vergeten.

Onze herinnering aan jou zullen we in ons hart met ons mee blijven dragen.

Dag.

Voor uw blijken van belangstelling en medeleven willen wij U oprecht danken.

W.M.M. Reerink - Lenferink
Kinderen en kleinkind.